

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XCIII. An peccatum veniale possit prohiberi sub mortali ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFERENTIA XCIII.

An peccatum veniale possit prohiberi
sub mortali?

RESOLUTIO I. Peccatum veniale *per se* non potest prohiberi sub mortali, la Patrit. n. 36. Ratio vero est: quia accedente novo divino vel humano præcepto, materia in se minimè mutatur: ergo actus, qui secundum se & circumstantias suas omnes omnino levis ac venialis est, ratione solius novi præcepti non potest fieri mortalibus. Deinde quia ad omnem legem vel præceptum essentialiter requiritur, ut sit honesta, justa & rationabilis: at vero rem omnino veniale velle prohibere sub mortali esset omnino injustum, irrationabile ac inconveniens; quod Deo repugnat, & hominem dedecet: igitur &c. Unde noster Alphonsus à Castro lib. 1. de lege penali c. 5. merito reprehendit prælatos Regularium, qui rem ita levem v. g. silentium, tardum accessum ad chorum, unius fructus vel lactucæ comedionem &c. præcipiunt, prohibent per obedientiam, vel sub excommunicatione. Excipe tamen nisi accederet contumacia & contemptus. Tametsi enim lex vel præceptum superioris de re levifit, gravis tametsi orientur obligatio & culpa transgressionis, quando post superioris admonitionem repetitam contumacia accedit, non sine contemptu implicito. Ex quo sequitur

RESOLUTIO II. *Per accidens* autem potest res levis præcipi vel prohiberi sub gravi obligatione. Patet, quia særissimè fit, quod materia

secun-

secundum se & ex objecto omnino levis, imò in-differens, per accidens tamen ratione finis, quatenus scilicet refertur ad bonum communitatis, & pacem & disciplinam, famam servandam, scandalum & pericula peccati cavenda, fiat planè ma-teria gravis, & capax tantæ obligationis ut justè sub mortali, aut sub poena excommunicationis, vel aliâ graviori prohibetur. Sic lex Ecclesiasti-ca sub poena excommunicationis latæ sententiæ justissimè prohibet detentionem & lectionem li-brorum hæreticorum: quia quamvis detentio sim-plex, vel modica lectio libri hæretici per se non sit materia gravis, est tamen detentio incentivum lec-tionis, & etiam modica lectio potest hæresis vene-nio inficere, ideo per accidens ratione periculi ef-ficitur materia gravis & capax tantæ culpæ. Si-militer in SS. Religionibus justissimè sub peccato mortali per S. obedientiam, quandoque etiam cum re-servatione prohibetur ingressus in cellam alte-nius: scribere vel recipere litteras sine scitu supe-tioris: ingressus in certas domos: bibere vel uni-cum baustum in domibus sacerdotalibus, ubi ha-bentur monasteria &c. Neque obstat, quod in particula-ri casu respectu hujus personæ non sit proximum, vel ullum omnino periculum pecca-ti vel scandali; quia lex fertur ad bonum co-munum concernens: & ad avertendum malum co-mune, seu ad tollendam omnem occasionem mali generaliter respectu omnium, & non ratione tertæ personæ; ideoque omnes in co-muni obli-gat. Ut ex co-muni benè notat Marchant. Tribun. p. 2, tr. 1. tit. 8. q. 3. Reg. 1. in fine.

Pars II.

O

Li.

Licet enim non sit periculum in illo casu, ad eum tamen periculum generaliter.

CONFERENTIA XCIV.

An & quomodo peccata venialia multiplicata constituant peccatum mortale?

179. RESOLUTIO I. Peccata venialia multiplicata, tandem disponunt ad mortale. Ita fatentur omnes cum S. Thoma 1. 2. q. 88. a. 3.

Ratio ex dictis patet: quia peccatum veniale est veluti spiritualis languor & infirmitas animæ, quoniam irum fervor charitatis, & gratiæ, quæ est spiritualis animæ vita, languescit & debilitatur: ergo quo magis multiplicantur, eo magis disponunt ad mortem spiritualem animæ per peccatum mortale facile incurrerat, juxta illud Eccl. 19. qui *perit modica, paulatim decidet.* Confr. ab experientia, quæ notum est, eum, qui facilis est in multiplicatis venialibus, paulatim declinare ad mortalia: sic enim assuetus furtis venialibus, tandem audet maja: incautus in aspectu, lectione, locutione, tactu turpi, sensim declinat in deteriora. Item assuetus multiplicare mendacia, declinat in perjurio: deditus potui vel lusui, devenit ad flagitia.

180. RESOLUTIO II. Peccata venialia, quæ non habent moralem aliquam connexionem in materia, vel effectu, quantumlibet multiplicata in infinitum, non possunt fieri peccatum mortale. D. Thom. cit. a. 4. & Scot. in 3. d. 38. q. 1.

Ratio est, quia sola multiplicatio non variat propriam rationem peccati in aliam rationem: sed ratio